

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
 DOSAR NR. ... DECIZIE NR. ...

Ședința publică din

Curtea compusă din:

Președinte: _____ judecător

Judecător :

Judecător :

Grefier :

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de _____ cu sediul în _____, str. _____, nr. _____, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. _____ pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosar nr. _____, intimată fiind **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, a răspuns consilier juridic Pîrnea Denisa pentru intimată, lipsă fiind recurenta.

Procedura, legal îndeplinită.

Recursul legal timbrat cu taxă judiciară de timbru în sumă de _____ lei, achitată conform chitanței nr. _____ emisă de Primăria orașului Brezoi și cu timbru judiciar de _____ lei.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul intimatei arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Constatându-se recursul în stare de judecată s-a acordat cuvântul asupra acestuia.

Reprezentantul intimatei solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței, ca fiind legală și temeinică.

CURTEA :

Constată că, prin sentința nr. _____ a Tribunalului Vâlcea - Secția comercială și contencios administrativ fiscal a fost respinsă contestația formulată de _____ împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice Vâlcea (DGFP).

Pentru a decide astfel *tribunalul* a constatat că prin cererea înregistrată sub nr. _____ a solicitat anularea parțială a raportului de inspecție fiscală (RIF) nr. _____ anularea deciziei de impunere cu același număr și a deciziei nr. _____ sub motiv că în luna _____ a fost încheiat RIF prin care s-a constatat că începând cu luna _____ contestatoarea a depășit plafonul cifrei de afaceri de _____ Euro, motiv pentru care, la _____ a solicitat luarea sa în evidență ca plătitoare de TVA; că în tipul verificării un inspector din cadrul intimatei a informat-o că trebuie să se înregistreze ca persoană impozabilă în scopul de TVA în primele _____ ale lunii _____ deoarece a depășit plafonul de _____ euro în cursul lunii

7, iar pe facturile de livrare a deșeurilor reciclabile emise în anul i-a recomandat să menționeze taxare inversă și să reprezinte singurul beneficiar și că s-a calculat TVA și majorări în sumă totală de lei pentru perioada , încălcându-se astfel dispozițiile art.82 din HG nr.44/2004, art.160 alin.3 Cod fiscal și cele ale OUG nr.16/2001.

Tribunalul a mai constatat că intimata a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

Analizând cererea, *tribunalul* a constatat că i are ca obiect de activitate recuperarea deșeurilor și a resturilor reciclabile, precum și comerțul cu ridicata a metalelor și minereurilor metalice, iar în urma inspecției fiscale a fost încheiat RIF din în care s-a reținut că în luna contestatoarea a depășit cifra de afaceri de euro și nu a solicitat înregistrarea în scop de TVA în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, această cerere formulând-o doar la , motiv pentru care în sarcina acesteia a fost calculat TVA și majorări în sumă totală de lei aferentă perioadei

Nu poate fi primită teza contestatoarei potrivit căreia aceasta nu ar datora TVA pe motiv că activitatea desfășurată de ea nu antrenează colectarea și plata de TVA, deoarece, constată *tribunalul*, textul art.153 alin.1, art.127 și art.152 alin.6 Cod fiscal instituie obligația înregistrării în scopul TVA a tuturor persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire și a căror cifră de afaceri este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic. Cum, în speță, contestatoarea a depășit plafonul de euro în cursul lunii , reține *tribunalul*, intimata a calculat corect TVA și majorări începând cu luna

La a declarat recurs, criticând soluția instanței de fond ca nelegală.

1. Greșit instanța de fond a utilizat sintagma „plătitor de TVA” deși în dispozițiile art.152 alin.6 și art.153 Cod fiscal și a Normelor Metodologice (HG nr.44/2004) se folosește sintagma „înregistrare în scopul de TVA”.

2. Greșit instanța de fond a constatat că intimata a calculat corect TVA și majorări începând cu , făcând trimitere la prevederile art.152 alin.6 Cod fiscal.

Se susține că art.62 alin.2 lit.b din HG nr.44/2004, reglementând sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea art.152 alin.6 Cod fiscal, statuează că organele fiscale vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o, iar ulterior, această din urmă expresie a înlocuit-o cu cea „ar fi trebuit s-o corecteze”, de unde se trage concluzia că legiuitorul obligă agenții economici să plătească TVA-ul colectat. În consecință, greșit instanța de fond a reținut că intimata a obligat-o corect să plătească o taxă pe care nu a încasat-o și nu era obligat să o încaseze.

3. Greși instanța de fond a reținut că izvorul obligației contestatoarei de plată a TVA este încălcarea art.160 alin.1 Cod fiscal ce dispune că pentru aplicarea măsurilor de simplificare, furnizorul și beneficiarul trebuie să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art.153 Cod fiscal.

Se susține că, în realitate, sancțiunea aplicabilă contestatorului este cea prevăzută de art.82 alin.9 din HG nr.44/2004 ce prevede că omisiunea de a aplica măsurile de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse.

În consecință, susține recurenta, aceasta este singura măsură pe care putea să o ia intimata pe toată perioada și că, deci, greșit aceasta a fost obligată la plata TVA și majorări pe lunile

4. Greși instanța de fond a reținut că este plătitoare de TVA întrucât, din decizia nr. - pag.7 se deduce că aceasta nu ar fi plătitoare de TVA și că, în consecință, nelegal a fost obligată să plătească TVA pe perioada

Recursul nu este fondat.

Nu sunt fondate criticile recurenteii, încadrate corect de aceasta în motivul prevăzut de art.304 pct.9 Cod pr.civilă.

I. *Împrejurările litigiului.*

Curtea constată că prin RIF încheiat la de inspectorii fiscali din cadrul D.G.F.P. Vâlcea s-a constatat că a depășit cifra de afaceri în luna și a depus cerere de eliberare a avizului pentru înregistrarea mențiunilor referitoare la luarea în evidență ca plătitoare de TVA la urmând să fie înregistrată ca plătitoare de TVA începând cu prin aceasta a încălcat disp.art.152 alin.6 din Legea nr.571/2003 și că organele fiscale sunt competente să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopul de TVA, cuantumul acesteia fiind egal cu taxa pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopul de TVA, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopul de TVA, dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege, și data la care a fost înregistrată.

De asemenea, organul fiscal a dispus ca începând cu , operatorul economic să aplice măsurile simplificate dispuse de art.160 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare; și totodată, a stabilit obligația de plată TVA pe perioada în valoare de lei și majorări în sumă de lei.

Ulterior, prin decizia nr. în , contestatoarea a fost obligată la plata sumei de lei, din care lei reprezentând TVA restituit și lei majorări; iar prin decizia nr. a fost respinsă contestația administrativă.

Se mai constată că în perioada a efectuat operații de colectare fier vechi pe care le-a livrat către SRL în valoare totală de lei, aceasta fiind baza de impunere suplimentară stabilită prin decizia nr.

II. În drept, potrivit art.152 alin.1-3 și 6 din Legea nr.571/2003, 1) *persoana impozabilă stabilită în România conform art. 1251 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).* 2) *cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor: a) livrările de active fixe*

porale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 1251 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă; b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b). 3) persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă; 6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

De asemenea, potrivit HG nr.44/2004, art.62 alin.2 lit.b, în sensul art.152 alin.6 din Codul fiscal în cazul în care persoana impozabilă a atins ori a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea, conform art.153 Cod fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează: [...]

b) în cazul în care reprezentarea persoanelor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art.153 Cod fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar datora-o dacă ar fi fost înregistrată numai în scopuri de TVA, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scop de TVA dacă ar fi solicitat în temeiul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

III. Judecata.

1. Nu poate fi primită critica recurentei prin care susține că greșit instanța de fond ar fi utilizat sintagma „plătitor de TVA” deși art.152 alin.6 Cod fiscal, art.153 Cod fiscal și Normele metodologice utilizează sintagma „înregistrare în scopul de TVA”.

Curtea constată că această critică este lipsită de utilitate, ea fiind doar o simplă speculație, în realitate cele două sintagme fiind sinonime, relevând situația juridică a plătitor de TVA.

2. Nu este fondată nici a doua critică potrivit căreia din înlocuirea expresiei „ar fi datorat-o” cu expresia „ar fi trebuit s-o colecteze” s-ar concluziona că recurenta a fost obligată greșit la plata TVA căci din interpretarea art.62 alin.2 lit.b a HG nr.44/2004 rezulta că agenții economici sunt obligați să plătească doar TVA colectat.

Curtea constată că textele de lege sunt foarte clare și nu lasă nici un dubiu, peșelul lor rezultând din interpretarea lor literală. Astfel, textul art.152 alin.6, teza II-a revăd că dacă persoana impozabilă nu solicită, ori solicită înregistrarea cu întârziere în scop de TVA, pentru depășirea plafonului, organul fiscal competent are dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scop de TVA, conform art.153.

Această regulă este dezvoltată în pct.62 alin.2 lit.3 din Normele metodologice privind aplicarea art.152 Cod fiscal, aprobat prin HG nr.44/2004.

3. Nu este fondată nici această critică. Curtea constată că niciodată instanța de fond nu a reținut că ignorarea obligațiilor de plată a TVA ar fi o încălcare a art.160 alin.1 Cod fiscal.

Dimpotrivă, ea a reținut că izvorul acestei obligații este depășirea plafonului de scutire TVA și omisiunea contestatoarei de a solicita înregistrarea în scop de TVA, potrivit art.152 alin.6 și art.153 Cod fiscal.

4. Nu este fondată nici această critică. Recurfenta trage concluzia, din interpretarea deciziei nr. _____ și din întâmpinare, că organul fiscal ar statua că aceasta nu ar fi plătitoare de TVA și că în consecință greșit instanța de fond nu a observat că nu trebuia să fie obligată la plata TVA.

Curtea observă că din documentele indicate de recurentă se desprinde concluzia că ea nu este plătitor de TVA până la momentul la care atinge plafonul legal de scutire TVA. Cum recurenta l-a depășit începând cu _____, potrivit textelor enunțate mai sus, ea datora TVA.

În concluzie, criticile nu sunt fondate.

Văzând și dispozițiile art.312 alin.1 Cod pr.civilă, se va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de P.F. _____ cu sediul în _____ str. _____, nr. _____ județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. _____ pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosar nr. _____ intimată fiind **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. General Magheru, nr. 17, județul Vâlcea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, _____ la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

D.V.

I.M.

I.B.

Grefier,

